

De voorbije dagen regent het klachten van radeloze boeren die geconfronteerd worden met een plotse opstoot van overijverige natuurinspecteurs die processen-verbaal opmaken wegens het niet respecteren van artikel 7 van het vegetatiebesluit. Oorzaak van het kwaad is het feit dat de eigenaars of gebruikers niet individueel op de hoogte werden gebracht van beperkingen die opgelegd worden als gevolg van de historische aanduiding van hun permanent grasland als biologisch waardevol.

Op het terrein leeft een “*wat is dit nu weer*”-sfeer en begrijpt men niet waarover de natuurinspecteur het heeft wanneer hij het heeft over het verbod op het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen als onderdeel van het vegetatiewijzigingsverbod uit artikel 7. Wanneer we het vegetatiebesluit nakijken lezen we het volgende:

“Historisch permanent grasland is een halfnatuurlijke vegetatie bestaande uit grasland gekenmerkt door het langdurige grondgebruik als grasweide, hooiland of wisselweide met ofwel cultuurhistorische waarde, ofwel een soortenrijke vegetatie van kruiden en grassoorten waarbij het milieu wordt gekenmerkt door aanwezigheid van sloten, greppels, poelen, uitgesproken micro-relief, bronnen of kwelzones.” Tot daar nog aan toe, verder lezen we ook wat men begrijpt onder “normale onderhoudswerken” in die graslanden. Daarin spreekt de wetgever over het niet behandelen met bestrijdingsmiddelen en over niet scheuren, frezen, doorzaaien, afbranden of afplaggen. Daarnaast zegt de wetgever ook dat je de grasmat en de perceelsrandbegroeiing niet vernietigt of beschadigt of ze niet doet afsterven met mechanische of chemische middelen, enzovoort. De vaststellingen waarvan hierboven sprake gebeuren vandaag in de Kustpolders, waar eind november 2015 door de Vlaamse Regering een kaart vastgelegd werd met 8.000 ha historisch permanent grasland waar de overdruk “ecologisch kwetsbaar blijvend grasland” op gelegd werd. Mèt beperkingen en dus ook met gevolgen voor de bedrijfsvoering bij de betrokken boeren, zelfs tot kortingen op de Europese steun toe wanneer je regels niet respecteert. Het ABS heeft steeds de onvermijdelijke impact op de bedrijfsvoering aangekaart, met een duidelijk uitgesproken vraag tot compenserende maatregelen als tegenprestatie vanwege de overheid. Eind november 2015 werd de belofte gedaan om een beheersovereenkomst op maat uit te werken om de inkomensverliezen enigszins te compenseren. De kaart werd toen wel vastgelegd, de compensatie bleef uit. “Tijdelijk en er wordt aan gewerkt”, werd ons gezegd. Bij navraag dit voorjaar bleek dat er nog steeds geen bevredigend antwoord is op dat vlak en dat we in 2015 met een kluitje in het riet werden gestuurd.

Vandaag zien we dat de natuurinspectie op pad gaat en vlotjes boetes uitschrijft. Terzelfdertijd werd door de verantwoordelijken bij het agentschap voor Natuur en Bos op een inderhaast bijeengeroepen overleg grif toegegeven dat ze er zich ook van bewust zijn dat een repressieve aanpak niet de juiste aanpak is en dat er nood is aan een andere en goede informatiedoorstroming naar de landbouwers toe. Men steekt ook niet onder stoelen of banken dat de regels rond de bescherming van permanente graslanden in de natuurwetgeving complex zijn en daardoor ook niet steeds begrepen worden door de landbouwers, ondanks het publiceren van checklijsten bij het e-loket van Landbouw en Visserij. Men wil nu de Biologische Waarderingskaart, die dient als basis voor de indeling als permanent grasland (met bijkomende specificaties), vlotter toegankelijk maken voor de doorsnee landbouwer. Voor alle duidelijkheid, dit slaat op gans Vlaanderen, waar mogelijk 20.000 ha onder de strenge regels zouden vallen.

Onze vaststelling, vanuit de praktijk, is dat wie jarenlang grasland aangaf en gebruikte zoals het reeds eeuwen gebeurt, vandaag koud gepakt wordt en beperkt wordt in zijn bedrijfsvoering.

Stank voor dank krijg je dus in Vlaanderen wanneer je je nek uitsteekt als landbouwer-graslandbeheerder.

We riepen minister Schauvliege alvast op om de overijverige natuurinspecteurs terug te fluiten en geen spijkers op laag water te zoeken waar ze niet te vinden zijn. Muggenzifterij is het laatste wat we nodig hebben. Daarmee creëer je absoluut geen draagvlak bij de betrokkenen, wel integendeel.

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051) 26 08 20 | fax (051) 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be